

werd geregistreerd met een W.M. van 13.2.

In 1928 werd de Olga gekocht door de „boeierkoning” Madlener te Heeg, die de naam wijzigde in Dorothy. In de zomer van 1940 werd de Dorothy overgedaan aan de jachthaven Dragt te Aalsmeer, die het schip weer verkocht aan de heer Walterscheid uit Eindhoven, die de naam wijzigde in Duyfke. Tijdens de bezetting diende de Duyfke als onderduikadres voor de nieuwe eigenaar, die ook daardoor bijzonder aan het schip was gehecht en het na de oorlog meenam naar Hongkong. In 1953 werd het schip eigendom van een in Hongkong woonachtige Zwitser, Eduard Ott, die het terugbracht naar Europa en de naam andermaal wijzigde in Ascona. Een foto in de W.K. 1956, pag. 54 laat de Ascona zien op een werf in Genua.

Na de tewaterlating van de Olga werd in Joure inderdaad de kiel gelegd van de Almeri, in opdracht van de heer Bangert uit Bloemendaal. Dit schip was niet minder dan 64 voet (ca. 18 m) lang en daarmee de grootste van de boeiers. De tewaterlating vond plaats op 20 juli 1912, nadat een ploeg van 6 man er 1½ jaar met in totaal 16.602 werkuren aan had gewerkt.

De heer H. U. Hoogveen te Balk, die

Olga en Almeri

Wij zijn verheugd, dat de secretaris van het Stamboek Ronde- en Platbodemjachten op wat hij onze „uitdaging” noemt is ingegaan. Gelukkig zijn wij in staat enkele foto's te laten zien van deze twee grote boeiers, die beide helaas verloren zijn gegaan.

Redactie

De „uitdaging” van de hoofdredacteur in een vorig nummer, bij een ingezonden mededeling, dat de secretaris van het Stamboek wel meer van deze boeiers zal weten kan uiteraard niet onbeantwoord blijven.

De Olga werd in 1910 door Auke van der Zee gebouwd en op 1 februari 1911, midden in de winter dus, te water gelaten. Een foto van deze tewaterlating is te vinden in De Waterkampioen van 1953, pag. 270. Opdrachtgevers waren de heren Boissevain en de Lanoy Meyer te Amsterdam. De afmetingen van dit schip waren 14.86 bij 4.70 m, terwijl het later als OA 15

zelf aan de bouw meewerkte, schreef mij, dat bij de Almeri o.a. 56 huidgangen „gebrand” moesten worden, en dat 38 leggers, 52 inhouten en 68 oplangers werden aangebracht. De lengte van de mast tussen bout en hommer bedroeg 12.28 m, terwijl de giek 11,69 m lang was.

De Almeri is tot voor enkele jaren in het bezit van de familie Bangert gebleven, met Warmond als ligplaats. Het schip is toen verkocht en het casco, dat helaas „op” is, ligt thans ergens in Friesland.

De heer Kersken Sr. heeft ten behoeve van het Stamboek de Almeri in tekening gebracht, zodat de lijnen en constructiewijze in ieder geval bewaard zijn.

HUITEMA

Foto boven de Duyfke, ex Olga te Kudelstaart;

midden: de Almeri wordt in de Sluizen te Amsterdam van zijn wintertent ontdaan,

onder: de kop van de Almeri met een stalen boeier ter vergelijking.

(Foto's Jr. J. Loeff)